

фестивалях та конкурсах, де в головних ролях знімався Л. Сердюк. Окрім того, актор нагороджений Грамотою Верховної Ради України (2004), почесною відзнакою Київського міського голови «Знак пошани» (2005).

Як педагог Лесь Сердюк активно займався вихованням майбутніх професіоналів. З 2000 року був доцентом кафедри телережисури Київського державного інституту театрального мистецтва (нині Київський національний університет театру, кіно і телебачення ім. І.К. Карпенка-Карого), працював на посаді професора Київського державного університету культури і мистецтв.

Вихованці, педагоги, колеги, друзі з великою повагою і шаною ставилися до видатного Актора, Педагога, Людини — Леся Олександровича Сердюка і назавжди збережуть у своїх серцях його світле ім'я.

Президія НАМ України

ВАЛЕНТИН ІВАНОВИЧ ЄЖОВ (Пам'яті почесного академіка НАМ України В.І. Єжова)

Цього року відійшов за обрій відомий український архітектор, громадський діяч, педагог, науковець Валентин Іванович Єжов. Його архітектурна творчість завжди вирізнялася оригінальністю, сміливістю та концептуальністю проектно-будівельних вирішень, а наукові інтереси вражають широтою і глибиною розкриття теми.

В. Єжов — почесний дійсний член (академік) Національної академії мистецтв України (2009), народний архітектор України (1999), доктор архітектури (1983), професор (1989), лауреат Державної премії України в галузі архітектури (2000), лауреат премії Ради Міністрів СРСР (1989), член Національної спілки архітекторів України, іноземний член Російської академії архітектури та будівельних наук (1998).

Плідна творча та наукова діяльність Валентина Івановича відзначена орденом «Знак Пошани» (1981), Почесною грамотою Верховної Ради УРСР (1987), орденом «За заслуги» III ступеня (2004).

Валентин Іванович — учасник багатьох міжнародних та всеукраїнських виставок і конкурсів, автор архітектурних проектів, засвідчених винаходів, понад 150 наукових праць; під його керівництвом та при авторській участі розроблено 260 проектних робіт. Працюючи на посаді начальника ГоловаАПУ Київського міськвиконкому, головним архітектором м. Києва, В. Єжов здійснив вагомий внесок у розвиток національної культури в галузі архітектури і містобудування. Як завідувач кафедри основ архітектури і архітектурного проектування Київського національного університету будівництва і архітектури, заклав потужний фундамент підготовки вітчизняних архітекторів-професіоналів.

Серед його основних робіт можна назвати житлові будинки, громадські споруди,

школи експериментального типу. Окрім того, йому належать архітектурна концепція забудови кварталу по вул. Шота Руставелі — Саксаганського — В. Васильківській — Жиланській в м. Києві (1998-1999); проект житлового будинку по вул. Січневого повстання, 10 (1988-1999), будинок Верховного Суду України в м. Києві (1991-1992), житловий будинок Отамана кримського козацтва в м. Ялта (1995); реконструкція житлового будинку під готель по вул. Володимирській, ескізи проекти — торговельно-ділового центру на Севастопольській площі, реконструкція будівлі центру ВЕСУ на Львівській площі, офісно-торговельного комплексу на вул. Гайана — в м. Києві, туристичного комплексу на о. Мадагаскар (1998), туристичного комплексу на Сейшельських островах (1997-1998) та ін.

Основні наукові праці В. Єжова: монографії «Архитектурно-конструктивные системы общественных зданий» (1981), «Архитектура общественных зданий массового строительства», «Архитектура Украины на современном этапе» (1984), «Архитектурно-конструктивные системы гражданских зданий» (1998, у співавторстві), «Полвека глазами архитектора» (2001), «Эскизная графика архитектора» (2003).

Творчо-наукові праці Валентина Івановича Єжова посіли належне їм місце у скарбниці української культури і слугуватимуть подальшому розвитку у сфері теорії і практики українського зодчества.

Президія НАМ України

ВАЛЕРІАН ДМИТРОВИЧ РЕВУЦЬКИЙ (Пам'яті іноземного члена НАМ України В.Д. Ревуцького)

22 грудня 2010 року на 101 році життя у м. Ванкувер (Канада) відійшов у вічність видатний український учений — історик театру, театральний критик, публіцист, педагог, іноземний член Національної академії мистецтв України Валеріан Дмитрович Ревуцький. Представник славного козацько-старшинського роду, син визначного українського вченого, філолога і музикознавця Дмитра Миколайовича Ревуцького, племінник видатного українського композитора і педагога Льва Миколайовича Ревуцького — Валеріан Ревуцький народився 14 червня 1910 року у тому самому гніздов'ї, звідки родом його батько і дядько, а саме у селі Іржавець колишнього Прилуцького повіту Полтавської губернії (тепер — Ічнянського району Чернігівської області). Підростав у Києві, де

батько працював учителем сьомої київської гімназії. У вісім років померла мати, згодом з'явилася мачуха. 1925 року закінчив відому тоді своєю українськістю трудову семирічну школу імені Т. Шевченка в Києві і вступив до Київського політехнічного інституту на факультет будівництва шляхів, який у 1931 році було реорганізовано,